

Спрятательно*).

ед. бýлъ, бýла, бýло.

ми. бýли

— глагóлалъ, ла, ло.

— глагóлали.

По първый-а примѣръ ся спрягжть глаголи-те, що кончавжть на чисто *ю*, както мýю, рýю, вýю, лїю, гнїю, пїю, таќю ткїю знаю, сакю и проч.

Тїи що кончавжть на *у* и *юю* толже настояще-то и будуще-то спрягжть по първый-а примѣръ, други-те времена же спрягжть по вторый-а примѣръ, пощо промѣняжть окончателны-те буквы *у* и *ю* на ов и ев както: вѣрѹ-ю, вѣров-ахъ, мілѹ-ю, ми ловá-хъ, вою-ю, воев-ахъ, утреню-ю, утре нев-ахъ и проч.

По вторый-а примѣръ ся спрягжть тыя, що кончавжть на *ю* съ предидуша безглас-

ко, както: радѣваній, упеваемый, вывѣмый, надѣжемый, можетъ быти и нѣкои дѣги.

*) Това причастїе както и дѣепричастїе-то е нескладнаemo. Оно става отъ първо-то лице на първо-то пршед. опредѣл. и второ-то неопредел. като преврати, окончанїе-то хъ на лъ, както: бихъ - биль, йзкихъ - йзбиль, глаголахъ - гла гоблалъ, возвлаголахъ - возвглагоблалъ.